

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1150/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Жељко Кувузић и Никола Тадић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Страхиња Давидов, адвокат из ..., ради чинидбе и по противтужби туженог-противтужиоца ББ против тужиоца-противтуженог АА, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3719/19 од 17.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца АА из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3719/19 од 17.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3719/19 од 17.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3160/18 од 13.06.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П 3160/2018 од 31.10.2019. године, ставом првим изреке, одлучено је да се противтужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, утврђено је да је признаница о постојању дуга потписана дана 02.03.2013. године од стране тужиоца – противтуженог АА и туженог-противтужиоца ББ, апсолутно ништава. Ставом трећим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да му тужени-противтужилац по основу враћања зајма исплати износ од 7.200 евра, са законском затезном каматом почев од 01.06.2013. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да исплати све проузроковане трошкове, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца-противтуженог да се обавезе тужени-противтужилац да му по основу законске суброгације исплати износ од 7.200 евра са законском затезном каматом, почев од 01.03.2016. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и трошкове поступка, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је евентуални тужбени

захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да му тужени-противтужилац по основу враћања примљеног по основу ништавости, врати износ од 7.200 евра, са законском затезном каматом почев од 01.03.2013. године, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и трошкове поступка са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде. Ставом шестим изреке, одлучено је да се тужилац-противтужени ослобађа обавезе плаћања судских такси. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3719/19 од 17.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца, а жалба туженог усвојена и пресуда Основног суда у Новом Саду П 3160/18 од 13.06.2019. године преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 293.328,36 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.335,34 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као посебно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца износа од 7.200 евра, са припадајућом каматом, на основу признанице о постојању дуга, коју су парничне странке потписале дана 02.03.2013. године. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, пошто не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити новог тумачења права. У конкретном случају, ради се о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примени материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, при чему тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би учиниле основаним разлог прописан одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за изјављивање ревизије, а који се односи на постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу суду, ради чинидбе, у имовинско-правном спору, тужилац је суду поднео дана 25.03.2016. године, а вредност предмета спора је 890.000,00 динара (по противтужби вредност предмета спора је 860.112,00 динара).

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена, сходно цитираној одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић